

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Словеније о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, потписан 15. априла 2011. године, на Брду код Крања, у оригиналу на српском и словеначком језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Републике Србије и Републике Словеније о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

ИЗМЕЋУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Република Србија и Република Словенија (у даљем тексту: државе уговорнице), у жељи да учврсте и унапреде међусобну сарадњу у области правне помоћи у грађанским и кривичним стварима, договориле су се да закључе овај уговор.

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Пружање правне помоћи

Члан 1.

(1) Државе уговорнице ће пружати најширу могућу узајамну правну помоћ у грађанским и кривичним стварима, под условима и у обиму утврђеним овим уговором.

(2) Под „грађанским стварима”, у смислу овог уговора, подразумевају се и привредне и породичне ствари.

(3) Под „кривичним стварима”, у смислу овог уговора, подразумевају се кривична дела, привредни преступи и прекршаји.

(4) Правосудни органи држава уговорница, сагласно одредбама овог уговора, правну помоћ указују међусобно, као и другим органима који су, по праву држава уговорница, надлежни да одлучују о стварима из ст. (1) до (3) овог члана.

Правна заштита и слободан приступ судовима и другим органима

Члан 2.

(1) Држављани једне државе уговорнице имају једнаку правну заштиту у поступцима пред правосудним и другим органима друге државе уговорнице као и њени држављани.

(2) Држављани једне државе уговорнице имају слободан приступ судовима и учествују у поступцима пред правосудним и другим органима друге државе уговорнице, под истим условима као и њени држављани.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана примењују се и на правна лица основана у складу са законом државе уговорнице на чијој се територији налази њихово седиште.

Обим правне помоћи

Члан 3.

Правна помоћ, у смислу овог уговора, обухвата достављање писмена и предмета, размену обавештења о прописима и прописа, обавештења из

казнене евиденције, предузимање појединих процесних радњи, примену одређених мера и уступање и преузимање кривичног гоњења.

Обавештење о прописима

Члан 4.

Државе уговорнице ће на молбу једна другу обавештавати о прописима који су на снази или су били на снази на њеној територији и по потреби достављати текстове тих прописа, као и објашњења о одређеним правним питањима у вези са материјом која је регулисана овим уговором.

Начин комуницирања

Члан 5.

(1) Замошнице за правну помоћ и размену информација без молбе из члана 33. овог уговора, морају да буду у писменом или другом облику који омогућава писмени запис, на основу кога држава пријема може да утврди веродостојност. Те замошнице надлежни правосудни органи, по правилу, непосредно шаљу једни другима и враћају се на исти начин, ако није другачије предвиђено овим чланом.

(2) Одредба става (1) овог члана не утиче на то да у посебним случајевима надлежни органи Републике Србије шаљу замошнице преко Министарства правде Републике Србије, а надлежни органи Републике Словеније преко Министарства за правосуђе Републике Словеније. У хитним случајевима, надлежни органи држава уговорница могу, у кривичним стварима, да достављају замошнице и обавештења из овог уговора надлежним органима друге државе уговорнице и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(3) Изузетно од одредбе из става (1) овог члана замошнице за правну помоћ у стварима прекршаја, молбе за преузимање и уступање кривичног гоњења, изводи из казнене евиденције и замошнице за обавештење о страном праву, увек се шаљу у складу са ставом (2) овог члана.

(4) Одредба става (1) овог члана не искључује комуницирање дипломатским путем, ако за то постоје оправдани разлози.

Обавеза сачињавања замошнице

Члан 6.

Захтев за пружање правне помоћи по овом уговору подноси се у виду замошнице.

Садржина замошнице

Члан 7.

(1) Замошница за пружање правне помоћи мора да садржи:

- 1) назив органа који упућује замошницу;
- 2) назив органа којем се замошница упућује, а уколико његов тачан назив није познат, ознаку „надлежни орган”, уз назив замољене државе;

- 3) податке о странкама (име и презиме, податке о рођењу, пребивалишту или боравишту, занимање и држављанство за физичка лица, односно назив и седиште правних лица), као и њихово својство у поступку;
- 4) име, презиме и адресу правних заступника странака, ако их имају;
- 5) ознаку списка и кратак опис случаја за који се тражи правна помоћ, а у кривичним стварима и законски назив кривичног дела и текст одредаба кривичног закона;
- 6) опис радње правне помоћи која се тражи, разлог за подношење замолнице, а по потреби и питања која треба да буду постављена лицу чије се саслушање тражи;
- 7) друге елементе предвиђене овим уговором за поједине видове правне помоћи.

(2) Замолница и други акти које у њеном прилогу достављају правосудни и други органи држава уговорница морају бити потписани и снабдевени печатом органа који их је издао.

(3) Надлежни орган замољене државе може тражити додатна обавештења и акте који су му потребни за извршење замолнице.

Језик

Члан 8.

(1) Замолница за правну помоћ из члана 7. овог уговора и акти које треба доставити уз замолницу, сходно одредбама овог уговора, састављају се на службеном језику и писму државе која моли за правну помоћ (у даљем тексту: држава молила), уз препис на латиничком писму. Превод на језик друге државе уговорнице од које се тражи правна помоћ (у даљем тексту: замољена држава), није потребно прилагати.

(2) Одговори на замолнице са прилозима (записници, судске одлуке и др) достављају се на језику и писму замољене државе, уз препис на латиничком писму.

(3) Ако је документација која се доставља као прилог уз замолницу, односно уз одговор на замолницу, настала пре ступања на снагу овог уговора, доставиће се и препис на латиничком писму, ако је то могуће.

(4) Акти које треба уручити лицима у замољеној држави, достављају се на службеном језику државе молила и уз њих је потребно приложити и превод на језик замољене државе.

(5) Ако превод, у случају из става (4) овог члана, није приложен, уручење ће се извршити само ако прималац добровољно прими акт.

Начин пружања правне помоћи

Члан 9.

(1) Правна помоћ пружа се без одлагања по прописима замољене државе.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, надлежни орган замољене државе који пружа правну помоћ, може да поступи по замолници и на начин и у облику који се посебно тражи у замолници, ако то није у супротности са основним начелима правног поретка замољене државе.

Уступање замолнице надлежном органу

Члан 10.

Ако замољени орган коме је замолница упућена није надлежан за поступање, замолницу ће без одлагања уступити надлежном органу на територији замољене државе, о чему ће обавестити орган који му је замолницу доставио.

Немогућност удовољења замолници

Члан 11.

Ако замољени орган не може да удовољи замолници, о томе ће одмах обавестити орган државе молиље који је упутио замолницу, уз навођење разлога неудовољења. Ако су уз замолницу достављена и друга писмена, она ће се вратити.

Достављање

Члан 12.

(1) Замолница за достављање писмена, поред података из члана 7. овог уговора, мора да садржи и адресу лица којем је потребно извршити достављање.

(2) Ако се лице којем би требало доставити писмено не налази на адреси наведеној у замолници, замољени орган дужан је да предузме све потребне мере, у складу са домаћим правом, да би се утврдила његова тачна адреса.

(3) Достављање писмена доказује се у складу са прописима о достављању који важе на територији замољене државе. Надлежни орган у потврди о достављању наводи време и место достављања, име и својство лица којем су писмена достављена, начин извршеног достављања, односно разлоге због којих достава није извршена.

(4) Када је захтевана достава на посебан начин, посебно ће бити образложени разлози због којих таквом начину достављања није удовољено.

(5) Државе уговорнице могу својим држављанима да достављају документа и да од њих узимају изјаве преко својих дипломатских или конзуларних представника, без употребе принудних мера.

Одбијање правне помоћи

Члан 13.

(1) Замољена држава ће одбити да пружи правну помоћ ако нису испуњени услови за пружање правне помоћи предвиђени овим уговором.

(2) Замољена држава може одбити пружање правне помоћи ако сматра да би удовољавање замолници угрозило њен суверенитет или безбедност или би било у супротности са основним начелима њеног правног поретка.

Заштита личних података

Члан 14.

(1) Држава пријема може да користи личне податке достављене у складу са овим уговором:

- 1) за потребе ефикасног одвијања судских поступака на које се односи овај уговор;
- 2) за друге судске и прекршајне поступке који су директно повезани са поступцима из тачке 1) овог става;
- 3) за друге намене које нису у супротности са тач. 1) и 2) става (1) овог члана, уз претходну сагласност државе која доставља податке, изузев ако је држава пријема добила сагласност лица на које се ти подаци односе;

(2) Овај члан се примењује и на личне податке, који се не достављају, већ се добијају на други начин на основу овог уговора.

(3) Достављање и обрада осетљивих личних података (лични подаци који откривају расно или етничко порекло, политичка, верска или филозофска убеђења, припадност синдикату, као и податке о здравственом стању или полном животу, подаци из казнене и прекршајне евиденције), дозвољено је само на начин да држава која је податке послала наведе да их је потребно заштити, тако да не буду доступни неовлашћеним лицима или органима или незаконито обрађивани. Држава пријема је дужна да поштује ово ограничење на одговарајући начин.

(4) Право појединца у вези тачности и ажурности података и њихове законите обраде, остварује се у складу са националним законодавством државе пријема.

(5) Држава пријема је дужна да у захтеву за достављање личних података увек наведе одговарајуће идентификационе податке којима располаже за одређеног појединца, чији подаци би требало да буду достављени, правни основ за достављање података и да наведе врсту судског поступка за који су ти подаци потребни. Држава слања ће одбити достављање података ако захтев није у складу са одредбама претходног става.

(6) У зависности од околности појединачног случаја, држава која доставља личне податке, може да захтева од државе пријема информацију о употреби тих података.

(7) Држава пријема мора да омогући, да се у року од пет година по завршетку поступка из ст. (1) и (2) овог члана, омогући утврђивање коме су и када били достављени подаци и у коју сврху.

(8) Држава пријема мора да предвиди у националним законодавству да се достављени подаци обрађују законито, сразмерно и у складу са наменом из става (1) овог члана, као и да предвиди адекватне мере и начине обезбеђења личних података.

(9) Држава пријема мора да обезбеди адекватан независан надзор над законитошћу обраде личних података, што може да укључи и употребу правних средстава у судским поступцима.

Заштита сведока и вештака

Члан 15.

(1) Сведок или вештак који се одазове позиву суда државе молиље, без обзира на његово држављанство, не сме да буде у тој држави кривично гоњен, притворен, нити његова слобода сме да буде ограничена на било који други начин због кривичног дела које је починио пре доласка на територију државе молиље, ради сведочења, односно вештачења.

(2) Кривично гоњење, притвор или какво друго ограничење слободе су дозвољени:

- 1) када се позвано лице, задржи на територији државе молиље по протеку рока од 15 дана од дана престанка потребе по позиву суда, иако је могао да је напусти ;
- 2) ако се по напуштању државе молиље добровољно врати на њену територију.

Трошкови указивања правне помоћи

Члан 16.

(1) Ако овим уговором није другачије одређено, свака држава уговорница сноси трошкове пружања правне помоћи који су настали на њеној територији.

(2) Државе уговорнице не могу да захтевају накнаду трошкова насталих за извршене радње по замолницама, осим награде за извршено вештачење и друге трошкове настале поводом вештачења, као и трошкове привременог упућивања лица лишеног слободе у замољеној држави, ради саслушања, суочења или вештачења, у складу са чланом 30. овог уговора.

(3) Вештачење се може условити претходним полагањем предујма код суда замољене државе, ако трошкове вештачења сноси странка.

(4) Сведоку или вештаку који се одазове позиву суда државе молиље припада право на накнаду путних трошкова и трошкова боравка, сагласно прописима државе молиље.

(5) У позиву ће се навести које накнаде припадају лицима из става (4) овог члана, а на њихов захтев исплатиће им се предујам за покриће ових трошкова.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

1. Ослобађање од плаћања трошкова судског поступка и давања обезбеђења парничних трошкова

Члан 17.

(1) Од држављанина једне државе уговорнице који учествује у поступку пред судом друге државе уговорнице као тужилац или умешач, није дозвољено захтевати полагање предујма за обезбеђење парничних трошкова, само зато што је страни држављанин и што на територији те државе нема пребивалиште.

(2) Предујам за таксе и трошкове поступка које сноси странка, може се захтевати од држављанина друге државе уговорнице, под истим условима и у истом обиму као и од сопствених држављана.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана сходно се примењују и на правна лица.

Члан 18.

(1) Држављани једне државе уговорнице када се појављују пред судовима друге државе уговорнице имају право на ослобађање од плаћања судских такси и трошкова, као и на бесплатну правну помоћ у току поступка, под истим условима и у истом обиму као и њени сопствени држављани.

(2) Молбу у смислу става (1) овог члана странка може поднети непосредно надлежном суду друге државе уговорнице или суду државе уговорнице чији је држављанин, ако на њеној територији има пребивалиште или боравиште. Суд државе уговорнице чија је странка држављанин доставиће молбу надлежном суду друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 5. овог уговора.

Члан 19.

(1) Уверење о имовном стању на основу којег се признају олакшице из члана 18. став (1) овог уговора, издаје надлежни орган оне државе уговорнице на чијој територији молилац има пребивалиште или боравиште.

(2) Ако молилац има пребивалиште или боравиште на територији треће државе, ово уверење на територији треће државе може издати надлежно дипломатско-конзуларно представништво државе уговорнице чији је он држављанин.

(3) Суд који одлучује о захтеву за остваривање права на ослобађање од плаћања трошкова судског поступка из члана 18. став (1) овог уговора, може, по потреби, да тражи додатна обавештења од органа државе уговорнице чији је молилац држављанин.

2. Поступање по замолницама

Члан 20.

(1) Суд који је примио замолницу извршиће је што је могуће пре и применити, по потреби, иста принудна средства као и приликом извршења замолница између домаћих судова. Принудна средства неће се примењивати ако се ради о личном доласку странака.

(2) Суд или други орган од кога потиче замолница биће на свој захтев благовремено обавештен о времену и месту извршења тражене радње како би евентуално заинтересована странка могла томе да присуствује. Судови могу вршити ово обавештавање непосредно.

Члан 21.

(1) Државе уговорнице ће на основу замолнице пружати једна другој помоћ у утврђивању адресе лица која се налазе на њиховој територији, ако се то тражи ради остваривања права њихових држављана у поступку пред органима надлежним за одлучивање у грађанским стварима, у смислу овог уговора, и ако се у ту сврху пруже одговарајући подаци.

(2) Захтев из става (1) овог члана упућује се органу друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 5. овог уговора.

3. Исправе

Ослобођење од легализације

Члан 22.

(1) Јавне исправе које је у прописаном облику саставио или издао суд, други надлежни орган или лице са јавним овлашћењима једне државе уговорнице и које су снабдевене потписом и службеним печатом надлежног органа, односно лица са јавним овлашћењима, није потребно даље оверавати ради употребе пред органима друге државе уговорнице. Исто тако, није потребна ни даља овера приватних исправа ако их је оверио суд, други надлежни орган или лице са јавним овлашћењима.

(2) Одредба става (1) овог члана односи се и на преписе јавних и приватних исправа које је оверио суд, други надлежни орган или лице са јавним овлашћењима.

Доказна снага јавних исправа

Члан 23.

Јавне исправе издате од надлежних органа једне државе уговорнице имају пред органима друге државе уговорнице исту доказну снагу као и домаће јавне исправе.

Достављање исправа о личном статусу

Члан 24.

(1) Надлежни органи држава уговорница достављаће једни другима изводе из матичних књига као и правноснажне судске одлуке које се односе на лична стања држављана друге државе уговорнице.

(2) Исправе и судске одлуке из става (1) овог члана достављају се, без такса и трошкова, надлежном органу друге државе уговорнице.

(3) Изводи из матичних књига умрлих достављаће се одмах, а остали изводи и судске одлуке сваких шест месеци.

4. Заоставштине

Члан 25.

(1) Држављани једне државе уговорнице могу на територији друге државе уговорнице стицати имовинска права на основу законског или тестаментарног наслеђивања под истим условима и у истом обиму као и држављани те државе уговорнице.

(2) Држављани једне државе уговорнице могу изјавом последње воље располагати својом имовином која се налази на територији друге државе уговорнице.

Члан 26.

(1) Ако је према меродавном праву које се примењује на расправљање заоставштине из члана 25. овог уговора наследник држава, покретна имовина

припада држави уговорници чији је држављанин био оставилац у време смрти, а непокретна имовина држави уговорници на чијој се територији ова имовина налази.

(2) Ако је оставилац у време смрти имао двојно држављанство држава уговорница, наследник покретних ствари је она држава уговорница у којој је оставилац имао пребивалиште у време смрти.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

1. Општи видови правне помоћи

Члан 27.

(1) Државе уговорнице, у складу са овим уговором, пружају једна другој правну помоћ у кривичним стварима у најширем могућем обиму.

(2) Правна помоћ обухвата нарочито:

- 1) извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање сведока, вештака и других лица, увиђај, претрес просторија и лица, привремено одузимање предмета;
- 2) примену посебних мера као што су надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација и оптичка снимања лица, контролисана испорука, склапање симулованих правних послова, прикривене радње, претраживање рачунарског система или његовог дела и у њему сачуваних података, као и обрада тих података;
- 3) размену обавештења и достављање писмена и предмета који су у вези са кривичним поступком, достављање података без замолнице, саслушање аудио и видео-конференцијском везом, формирање заједничких истражних тимова;
- 4) привремену предају лица лишеног слободе ради испитивања у својству сведока или вештака или суочења пред надлежним органом државе молиље.

(3) Уз замолницу за претрес лица или просторија или заплону, односно привремено одузимање предмета, прилаже се један примерак или оверен препис одлуке која је основ за замолницу.

(4) Изворнике аката, предмете и писмена који су достављени ради извршења замолнице, држава молиља вратиће што пре замољеној држави, осим ако их се она не одрекне.

Позиви

Члан 28.

У позиву окривљеном, сведоку, вештаку или другом учеснику у поступку који се позива из замољене државе, не сме бити запрећена принудна мера у случају да се позиву не одазове. Ако се позвани не одазове позиву, за то му не сме бити изречена санкција.

Начело специјалности

Члан 29.

(1) Лице које је позвано да се појави пред судом државе молиље, ради утврђивања кривичне одговорности за дело које му се ставља на терет, не сме, независно од држављанства, на њеној територији да буде кривично гоњено или притворено нити му се на било који начин сме одузети или ограничити слобода за дела и осуде који нису наведени у позиву, а потичу из времена пре напуштања територије замољене државе.

(2) Кривично гоњење, притвор или какво друго ограничење слободе су дозвољени:

- 1) када се позвано лице, задржи на територији државе молиље по протеку рока од 15 дана од дана престанка потребе по позиву суда, иако је могао да је напусти;
- 2) ако се по напуштању државе молиље добровољно врати на њену територију.

Привремена предаја лица лишеног слободе

Члан 30.

(1) Уколико држава уговорница која спроводи кривични поступак, позове, ради испитивања, односно саслушања, у својству сведока или вештака или суочења, лице које је лишено слободе у другој држави уговорници, оно може бити привремено предато држави молиљи.

(2) Држава молиља дужна је да привремено предато лице врати у року који одреди замољена држава.

(3) Привремена предаја се може одбити:

- 1) ако се лице лишено слободе не сагласи са привременом предајом;
- 2) ако би услед привремене предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе;
- 3) ако по мишљењу замољене државе, постоје други важни разлози против његове привремене предаје.

(4) Привремена предаја се може одложити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води на територији замољене државе.

(5) Ако замољена држава удовољи замолници, држава молиља је дужна да лице лишено слободе држи у притвору за време његовог боравка на њеној територији и да га, по предузетој радњи правне помоћи, одмах врати замољеној држави уколико она не захтева да буде пуштено на слободу. Предато лице ужива заштиту предвиђену у члану 15. овог уговора.

(6) Предају лица из става (1) овог члана обављају надлежни органи држава уговорница који ће се договорити о месту и времену предаје.

Присуство радњама правне помоћи

Члан 31.

(1) На изричиту молбу државе молиље, замољена држава обавестиће је о месту и времену извршења замолнице.

(2) Представници заинтересованих правосудних органа и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови правни заступници, могу присуствовати приликом предузимања радње правне помоћи, уз сагласност надлежног правосудног органа замољене државе. На њих се сходно примењују одредбе чл. 15. и 29. овог уговора.

Обавештења из казнене евиденције

Члан 32.

(1) Државе уговорнице обавештавају једна другу о свим осудама држављана друге државе уговорнице који су уписани у њену казнену евиденцију. Изводе из казнене евиденције државе уговорнице размењују сваких шест месеци, преко Министарства правде Републике Србије, односно Министарства за правосуђе Републике Словеније.

(2) Државе уговорнице једна другу обавештавају и о другим подацима уписаним у казнену евиденцију.

(3) Државни орган надлежан за вођење казнене евиденције једне државе уговорнице, на непосредни захтев правосудног органа друге државе уговорнице, пред којим се води кривични поступак, доставиће извод из казнене евиденције.

Достављање података без замолнице

Члан 33.

(1) У складу са националним законодавством, надлежни органи држава уговорница могу, без замолнице, да размењују податке о кривичним делима и повредама прописа чије је гоњење у време достављања података у надлежности органа државе примаоца.

(2) Орган који доставља податке може, у складу са својим националним законодавством, да одреди под којим условима ће орган државе примаоца користити такве податке.

(3) Орган државе примаоца је обавезан овим условима.

Одлагање пружања правне помоћи

Члан 34.

(1) Замољена држава може да одложи пружање правне помоћи из члана 27. овог уговора уколико је то неопходно ради вођења кривичног поступка који је у току пред домаћим правосудним органима.

(2) Замољена држава ће обавестити државу молиљу о разлозима за одлагање пружања правне помоћи из става (1) овог члана.

Одбијање правне помоћи

Члан 35.

Државе уговорнице одбиће пружање правне помоћи, ако је замолница у вези са делом које је, по мишљењу замољене државе, политичке или војне природе.

2. Уступање и преузимање кривичног гоњења

Члан 36.

(1) Ако је држављанин једне државе уговорнице или лице које на њеној територији има пребивалиште, учинило кривично дело на територији друге државе уговорнице, које је предвиђено као кривично дело у обема државама уговорницама, држава уговорница на чијој је територији дело извршено, може под условима из овог уговора замолити другу државу уговорницу да преузме кривично гоњење.

(2) Надлежни органи државе молиће ће у вези са молбом за преузимање кривичног гоњења урадити све што је неопходно да се замољеној држави омогући спровођење кривичног поступка. У то улази и предаја окривљеног, који се налази у притвору у држави молићи, органима замољене државе, ако окривљени није држављанин државе молиће.

(3) У случају када је окривљени у притвору у држави молићи, надлежни орган замољене државе ће што пре, а најкасније у року од 30 дана, обавестити државу молићу о својој одлуци.

(4) Надлежни органи замољене државе спроводе кривични поступак у складу са прописима те државе.

Члан 37.

(1) У замолници за преузимање кривичног гоњења мора бити описано чињенично стање и морају бити наведени што потпунији подаци о окривљеном, његовом држављанству и пребивалишту или боравишту.

(2) Уз замолницу се прилажу:

- 1) списи у изворнику или овереном препису;
- 2) уверење или други подаци о држављанству и пребивалишту, односно боравишту лица за које се моли преузимање кривичног гоњења;
- 3) извод одредаба из кривичног законодавства које се у тој кривичној ствари примењују у држави молићи;
- 4) изјаве оштећених у вези са уступањем кривичног гоњења.

(3) Изјава оштећеног лица која је потребна за покретање кривичног поступка у држави молићи има правно дејство и у замољеној држави.

(4) Замољена држава обавештава државу молићу о преузимању кривичног гоњења. Ако кривично гоњење није преузето, сва документација вратиће се држави молићи уз навођење разлога због којих замолници није удовољено.

Члан 38.

Правосудни органи државе молиће привремено ће прекинути мере у вези са гоњењем за дела наведена у замолници за преузимање кривичног гоњења. Од таквих мера се у сваком случају одустаје:

- 1) ако је надлежни суд или надлежни орган замољене државе уговорнице коначно обуставио кривични поступак због недостатка доказа или зато што учињено дело није кривично дело;
- 2) ако је окривљени у замољеној држави уговорници правноснажно ослобођен;

- 3) ако је изречена кривична санкција већ извршена или извршењу нема места по закону или због помиловања или амнестије, или је по праву замољене државе наступила застарелост.

Члан 39.

Замољена држава уговорница обавештава државу молиљу о исходу кривичног поступка у вези са за молницом за преузимање кривичног гоњења и по окончању кривичног поступка доставља правноснажну одлуку у изворнику или овереном препису.

**ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ
ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**

Члан 40.

Спорна питања у вези са применом овог уговора државе уговорнице ће решавати дипломатским путем.

Члан 41.

(1) Овај уговор ступа на снагу првог дана следећег месеца након датума пријема последњег писаног обавештења, којим се државе уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу Уговора.

(2) Уговор се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница може писмено отказати Уговор дипломатским путем. Уговор престаје да важи шест месеци након пријема писаног обавештења о отказивању.

Овај уговор је сачињен на Брду код Крања, дана 15. априла 2011. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и словеначком језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА РЕПУБЛИКУ СЛОВЕНИЈУ

Снежана Маловић, с.р.

Алеш Залар, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.